

[Ivar Hansen]

Inden for uddannelsessektoren er der også nået værdifulde resultater. Jeg kunne nævne mange, men vil her nøjes med et par punkter. Jeg tænker f.eks. på erhvervsuddannelserne samt den nye styrelseslov for folkeskolen.

På skattepolitikens område er der sket en række forbedringer. Også her skal jeg kun nævne som eksempler enkelte ting, eksempelvis det betydningsfulde for erhvervene, at formue- og generationsskiftebeskatningen er blevet lempet. Det er godt. Det betyder, at generationsskiftet kan forløbe lettere, og lempelsen af formuebeskatningen betyder, at det er mere tillokkende at investere og udvide virksomhed og i øvrigt også placere sin virksomhed i Danmark og i mindre grad flytte til udlandet, hvor beskatningen er lempeligere.

For de små virksomheder er der i øvrigt også sket en række forbedringer; industriministerens iværksætterprogram skal nævnes i den forbindelse.

Vi er ligeledes i Venstre vældig tilfreds med, at der nu tages en række initiativer til yderligere forbedringer af børnefamiliernes stilling. Det er godt, og jeg nævner helt bevidst socialministerens lovforslag om mere fleksible regler for drift og anlæg af børnehaver. Jeg vil gerne uddele ros i den forbindelse. Vi synes, det er et godt forslag, som har været til førstebehandling her i Folketinget. Vi håber, vi får flertal for det til efteråret, for hvad vi netop har brug for, er, at der i langt højere grad tages udgangspunkt i de enkelte familiers behov og ønsker og grupper af familier og deres behov og ønsker og i mindre grad tages udgangspunkt i stive organisations- og institutionskrav.

Med virkeliggørelsen af EF's frie marked står vi jo over for en udfordring af historiske dimensioner. Det har flere sagt før mig her i debatten, men jeg skal gentage det for en ordens skyld, for vi mener, det er sandt. Det er ikke tom tale. Det er en kendsgerning, også fordi dette marked ikke er og ikke skal blive en »lukket fæstning Europa«, som nogle har talt om. Det frie Europa og det liberale marked internt inden for EF skal tværtimod blive indledning til en ny epoke, hvor Europa for alvor slår dørene op handelsmæssigt og politisk i forhold til den øvrige verden.

Derfor skal det danske samfund i de kommende år igennem en masse forandringer, læs: forbedringer. Omstruktureringer: Vi skal bruge

kræfterne på en anden måde, end vi har gjort hidtil. Vi skal have skabt mere dynamik, og vi skal have skabt mere smidighed. Men vi kan lige så godt erkende situationen, som den er, for sandheden er jo, at vi desværre ikke er særlig godt rustet til at klare denne udfordring. Det skyldes for det første det rekordhøje skattetryk, vi har i dag. Jeg nævnte i en kort bemærkning i formiddags LO-familiens situation, hvor fagforeningerne har tilkæmpet sig den ene lønforhøjelse efter den anden, som desværre er blevet ædt op af skattestigninger. Men det skyldes også i høj grad den store udlandsgæld samt underskuddet på betalingsbalancen, som begrænser vores offensive økonomiske handlefrihed.

Men vi har noget andet i Danmark, som gør, at vi alligevel tør sige, at vi kan klare udfordringen, hvis vi vil. Og hvorfor kan vi det? Det kan vi, fordi vi har en veluddannet arbejdsstyrke. Det kan vi, fordi vi har et godt uddannelsessystem, som vi skal bruge endnu bedre i fremtiden. Og det kan vi, fordi vi har mange iværksættere, som gerne vil og kan, og som dermed også kunne skabe mange nye arbejdspladser. Efter min opfattelse er der i den danske befolkning en ukuelig vilje til at tage fat, hvis blot de rette vilkår er til stede. Det er selvfølgelig afgørende, og derfor skal vi i gang.

Regeringens plan er et godt fundament for de kommende måneders forhandlinger, mener vi. Den indeholder de rette intentioner, der kan sikre en ny økonomisk og erhvervsmæssig vækst i Danmark og dermed også muligheden for at fastholde et højt socialt sundheds- og uddannelsesniveau. Men her er det desværre sådan, at nogle glemmer sammenhængen. Mange glemmer tilsyneladende, at det nu engang er produktionen, der skal sikre mulighederne for øget velfærd, ligesom det også er produktionen, der skal sikre pensionisterne købekraft og tryk i fremtiden. Jeg finder anledning til at minde om den indlysende kendsgerning, som jeg synes mange desværre ser væk fra.

Efter vores opfattelse i Venstre er der i øvrigt en række grundlæggende hensyn, der skal tilgodeses, når regeringens økonomiske plan skal diskuteres og gennemføres. For det første: Den offentlige sektor skal slankes, og den private sektor skal vokse. Planen dækker perioden 1990-1994. Beskæftigelsen i den private sektor ventes da at vokse med 100.000 personer. Det har vi brug for. I den offentlige sektor ventes